

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

— Στις 26/9/87 και στην εκκλησία της Αγίας Μαρίνας Ηλιοπούλης έγιναν οι γάμοι της Μαρίνας Κασσιόρη, θυγατέρας της Στέλλας Μ. Κασσιόρη (Βασιλοπούλου) και του Θανάση Ν. Λαζάρου.

— Στις 27/9/87 και στην εκκλησία της Παναγίας Οδηγήτριας Λάφου Βόλου Πειραιά έγιναν οι γάμοι της Μαρίας Κονταξιδάκη, θυγατέρας της Παναγιώτας Κονταξιδάκη (Βασιλοπούλου) και του Παρασκευά Χαρ. Σκαλκογιάννη.

— Στις 3 Σεπτεμβρίου ημέρα Πέμπτη και στην Εκκλησία του Αγίου Δημητρίου (Π. Ψυχικό) έγιναν οι γάμοι του Νικολάου Γερασιμού με τη Φανή Γκρόπας. (Η Φανή είναι εγγονή του αειμνήστου Αποστολέτη Νικολάου Μηλιώνη).

Ευχόμαστε στα παραπάνω ζευγάρια να ζήσουν ευτυχισμένα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Απεβίωσε στο Δεσποτικό ο Αναστάσιος Καρακατσίνης. Η κηδεία του έγινε στο Δεσποτικό.

Συλλυπούμεθα τους οικείους του αειμνήστου.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

— Στην Μαρία Καρακατσίνια και στους λοιπούς συγγενείς για τον θάνατο του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΡΑΚΑΤΣΙΝΑ του Δ.Σ. της Αδελφότητας Δεσποτικού εκφράζει τα συλλυπητήριά του.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στις αγαπητές καπέλλες του χωριού μας Λίλια Γρ. Τσαμπούρη και στην Κων/να Γερ. Δαλιέ-του για την εισαγωγή τους στην Φιλοσοφική Παιδαγωγική και Παιδαγωγική Σχολή αντίστοιχα τα θερμά μου συγχαρητήρια και πάντα επιτυχίες.

Αλεξάνδρα Τριανταφυλλίδου

Την Αγγελική Α. Σταματίου, για την επιτυχία της στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Πειραιά, την συγχαίρουμε και της ευχόμαστε καλή πρόοδο με υγεία και χαρά.

Ο Μπαρμπάς Γιάννης Μπότσης

Την Μεταξούλα Γ. Παπαγεωργίου που πέτυχε στην Πάντειο Ανωτάτη Σχολή θερμά συγχαίρουμε και ευχόμαστε καλή πρόοδο.

Οικογ. Παναγ. Τσιάνδου

Στον αγαπητό συγχωριανό και φίλο Χρήστο Σωτηρ. Θεμελί που με απόφαση της συγκλήτου του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ανακηρύχθηκε Δέκτορας της Ιατρικής Σχολής απευθύνω τα θερμά μου συγχαρητήρια και εύχομαι πάντα επιτυχίες.

Γεώργ. Νικ. Μηλιώνης

Ραφίνα

Βασίλειος Ζήγγαρης (Ζωγράφου), Πωάννης Κουνάνος (Α. Λόσια), Ελένη Φιοφιλί - Θεμελί (2 χρόνια Π. Φάληρο), Αναστάσιος Αναστασίου (2 χρόνια Ράϊνα), Εμμανουήλ Αδαμίδης (Ηλιοπούλη), Ουρανία Τσαμπούρη (Κηφισιά), Σταύρος Σαβ. Τσαμπούρης (Πεύκη), Σάββας Σάββας (Ηλιοπούλη 2 χρόνια), Πάυλος Αλεξίου (πρόεδρος Αδελφότητας Κ. Λάδωνας, 2 χρόνια), Γεώργιος Ν. Μηλιώνης (Ραφίνα 2.000 δρχ.), Βασίλειος Σταματίου (Αιγάλεω), Κων/να Λένκα (Παγκράτι 2 χρόνια), Χρήστος Δ. Λώλης (Γαργασιέτα), Εύαγγ. Θεμελίδης (Αγ. Βαρβάρα).

Λάβαμε τις συνδρομές σας και σας ευχαριστούμε πολύ.

ΤΟ ΛΙΘΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙ
ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Του ΚΩΝ/ΝΟΥ Ι. ΠΑΠΠΑ (Εκπ/κού)

Παραμονή Δεκαπενταύγουστο βρέθηκα στο Λίθινο. Φιλοξενούμενος από το πρωί σε φιλικό σπίτι μου δόθηκε η ευκαιρία να χαρώ τις ξέχωρες ομορφιές του χωριού, που γυρνούσε το πανηγύρι του.

Το Λίθινο — όνομα και πράγμα — χωριό χτισμένο πάνω και κοντά στους θεόρατους βράχους αργιλικά στο Θεοπέφυρο, ήταν ένα χωριό που είχε απ' όλα — θέση - αγρόντιο - αέρα - ήλιο - κάμπο κοντινό - μεγάλο και καρποφόρο εντός από ένα. Το νερό μέσα στο χωριό.

Η ευλογία του Θεού στο διψασμένο χωριό ήρθε μπροστά από μερικά χρόνια από την μεγάλη και αστείρευτη πηγή «Κρασίνα» της Περγαμηνής.

Το γάργαρο και άφθονο αυτό ευλογημένο δώρο που ξεπηδάει ορεινικά από τα πόδια του Κασσιδιέρη μετέβαλε την μονότονη εικόνη ξεροποπιά σ' ένα μικρό λουλουδάκι παράδεισο, καθαρό - μυριόχρομο - παραπροσφαιμένο.

Τώρα το καταπράσινο χωριό πνιγμένο ολόγυρα και μέσα, στα κάθε λογής δέντρα και τις καταφορτές κλιματωμένες αιωρείται χαρούμενο η ευτυχισμένη πάνω από το Θεοπέφυρο.

Δέχεται μερμήνυτα τη δροσιά του ξάστερου Καλαμά, που κυλάει ήσυχα τα νερά του στα πόδια του χωριού δίπλα από το μεγάλο κάμπο με τα θερμά καλαμπόκια του και τις πανύψηλες καρδιές του.

Τα κάκιστρα κι αρχοντικά σπίτια του στην κορυφή των βράχων σαν τα κουτάς κατάφυτα το ένα κοντά στο άλλο, φωλιές περιστεριών πανέμορφες, αργαπεύουν πέτρα μακριά στη Ζίσσα και στα γύρω χωριά μέχρι τους μαρινάριους λόφους των Γραμμενοχωριών που κρύβουν τα Γιάννενα.

Ακριβώς απέναντι κι αγναντίζοντας μια πέτρα από το ποτάμι το Μοναστήρι των Πατέρων κρύβεται στα πυκνά πορφυρά που το περιτριγυρίζουν ντροπαλό για την κατάντια του, παραινόμενο για την αδιαφορία των αρμοδίων.

Εδώ οι Λιθινιώτες μόνιμα και ξενιτεμένοι θέλοντας ν' αξιοποιήσουν την ιστορία και την παράδοση και ν' αναστήσουν την παλιά του δόξα και ομορφιά εδώ και μερικά χρόνια κάνουν το πανηγύρι τους στη μνήμη της Παναγίας.

Για πρώτη φορά δρασκελίζω τις γκρεμισμένες εξώθους του Μοναστηριού με τους ραγιαμένους τοίχους της θεόρατης αυ-

ΑΝΕΚΔΟΤΟ;

Το διηγείται ο Παναγιώτης Μ. Παππάς, Αετοπετρίτης. «Εβίμασαν 5-6 κυνηγοί στον δρόμο που πάει για την Λάδωνη. Είχαμε αμολύσει τα σκυλιά και ετοιμαζόμασταν να πάρουμε θέσεις μπήγους έθρωνα κανένας λαγός. Εμφανίστηκε έλπιουμε μια νεκροφόρα ακολουθούμενη από 2-3 αυτοκίνητα Π.Χ., να κατευθύνεται προς την Λάδωνη.

Παραμερσίσαμεν, εγλάσαμε τα καπέλλα μας, σταυροσταυρώσαμε και μούρα φρέια μας έβρισαν. Πουδός άραγε να πέθανε; Φαντάζεστε την έκπληξή μας όταν κάποιος μέτρα πιο κάτω σταμάτησαν και από την νεκροφόρα πετάχτηκαν γύρω στα 10 σκυλιά και οι κυνηγοί πάνοπλοι με ασύρματα τηλέφωνα ξεκίνησαν στον Κασσιδιέρη, προς το Λαδωνίτικο, για παγιάνα γουρουνιών; Βάϊ - βάϊ μανάκι! Σε λίγα χρόνια ούτε χελώνια δεν θα βρίσκουμε.

Και να φανταστείτε ότι δεν ήταν καν από χωριό του Κασσιδιέρη. Μήπως λοιπόν έφτασε η αρχή του τέλους για τα θηράματα της περιοχής μας;

λής του, με τα μισογρεμισμένα εδώ κι εκεί πολυάριθμα κτήνηματά του — κατάνια — αποθήκες — δωμάτια — ξενώνες — με τις πελεκητές καμάρες του, τις θολωπές του στέγες, παλαιά μεγαλεία, απαιμεινάρια ενός καιρού που πέτασε κι άφησε τα σημάδια του.

Πόσα δε μαρτυρούν με τη βουή τους γλώσσα τούτα τα σημάδια τα ερειπωμένα!

Εκατοντάδες γυδοπρόβατα — αμπελίκια — αποθήκες με τρόφιμα — κρασιά, βαρέλια και ρακιά, τυριά και φούρνια, ξενώνες για περαστικούς, οντάδες για τους ντόπιους με τζάνια - μπάσια κι αρχοντικά.

Διαβάτες και περαστικοί, φίλοι, γνωστοί ή ξένοι εδώ θα βρουν με απλοχεριά νερό ψωμί και ζεστασιά. Κι οι άπιστοι και οι πιστοί εδώ θα βρουν όση χαρά σκορπάει η καλοσύνη.

«Ακούστηκαν λάχανα σ'ς Πατέρες κιν'σαν μάνες θυγατέρες...».

Ψιθυρίζω στο φίλο μου Σταύρο Λώλη επίτιμο πρόεδρο της Αδελφότητας Λιθινιωτών καθώς προχωρούμε ανάμεσα στα χαλάσματα, για το Ναό της Παναγίας.

Χαμηλάει εκείνος περήφανος για τα «λάχανα» της καλοσύνης και της αγάπης της Μονής των Πατέρων και μπαίνει πρώτος στον ευρύ χώρο της θολούστατης Εκκλησίας.

Η υγρασία και η εγκατάλειψη δεν καθόρθωσαν ακόμη να εξαφανίσουν τις αμμογραφίες των τοίχων και της οροφής. Οι ξεθωριασμένες μορφές των Αγίων καρτερικά κι ανέλπιδα παλεύουν με το χρόνο που κυλάει αδυσώπητος. Σκληρός κι αμελίκτος με το πέραςμα του... απαγορεύει στα ανθρώπινα έργα να κερδίσουν την ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ.

Ακόμα κι σ' αυτά που εξυμνούν το θεϊκό μεγαλείο...

Έξω στον τεράστιο χώρο της αυλής του Μοναστηριού, που κατ'άλληλα διαμόρφωσαν οι ταπεινοί Λιθινιώτες όλα είναι έτοιμα: Τραπεζία - καθίσματα - πάγκοι - εσέδρες, φωτισμός, μεγάφωνα, ψησταριές, ψυγεία. Έτοιμα όλα τα σπέρματα της χαράς και του γλεντιού.

Δεκάδες αυτοκίνητα από το (Συνέχεια στη σελ. 4)

ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΟ
ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΟ

Όπως θα γνωρίζουν όλοι, το κρέας του αγριογούρουνου, το οποίο υπάρχει και κυνηγιέται στην περιοχή μας έχει μία θαυμάσια μυρωδιά. Θα δώσουμε λοιπόν στους φίλους μας κυνηγούς μια συνταγή. Η συνταγή αυτή είναι μόνο για να διώξουμε την μυρωδιά του και να το μαγειρέψουμε όπως θέλουμε (κατά προτίμηση ψητό).

Βάζουμε λοιπόν σε μια κατσαρόλα 2 ποτήρια του νερού κρύο λευκό και αρεσινωτό. Προσθέτουμε 2 ποτήρια του νερού ζέδι. Ρίχνουμε 6 καυτάλιες του γλυκού λάδι. Ρίχνουμε μέσα 2 καρότα αφού τα κόψουμε στα 4 κατά μήκος. Κόβουμε επίσης στο 4, 4 κρεμμυδάκια μικρά. Ρίχνουμε λίγο σέληνο, κάμπος ρίγανη, δάφνη, μαϊντανό, αλάτι και πιπέρι. Το κρέας που θα ρίξουμε μέσα θα πρέπει να σκεπάζεται από το κρέας και το ζύδι. Αν το κρέας είναι περισσότερο, προσθέτουμε κατ' ανάγκη περισσότερο νερό. Όλα τα λαχανικά αν το κρέας είναι πιο λίγο.

Το αφήνουμε στο ψυγείο 3 ή 4 ημέρες. Αφού το τηγανίσουμε λίγο το βάζουμε στον φούρο.

(Η συνταγή είναι προσφορά του ερασιτέχνη «χωρίς όπλο» κυνηγού Β. Γ. Μάνου και είναι Ρουμάνικη).

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΑΣ ΤΟΥ
ΓΟΥΡΟΥΝΙΟΥ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΛΚ. ΤΣΙΑΒΟΥ

Μιάς και άρχισε το κυνήγι δεν διακρίνει καλά το θήραμά του για την καινούργια χρονιά του 1987-1988 ας έρθουμε λίγα πιά

πίσω και ας θυμηθούμε τα περασμένα χρόνια, τα περασμένα κυνήγια, στα μέρη μας, και όταν λέω μέρη μας, εννοώ τις περιοχές των χωριών, της περιοχής ΚΑΣΙΩΤΑΡΙ και ΜΟΥΡΙΚΙΑΝΑΣ. Και αναφέρω τοποθεσίες: ΑΓΡΙΔΑ, ΑΗ-ΝΙΚΟΛΑ, ΚΟΝΙΣΜΑΤΑ, ΕΛΙΑ, ΤΣΟΥΜΠΕΣ, ΠΑΝΤΑΒΑΛΗ, ΡΕΚΗΛΕΣ, ΨΑΡΗ, ΝΤΟΥΡΑΤΙΚΑ, ΤΑΜΠΟΡ, ΡΟΣΤΑΚΙΑ, ΚΟΥΦΑΛΟ, ΛΟΙΤΟΣ, ΚΡΕΠΟΥΝΙΑ, το Ζελιστινό, το Ριζιότικο, το Δεσποτικό.

Για όσους είναι παλιοί κυνηγοί τα μέρη που αναφέρω πιο πάνω ασφαλώς θα τα ξέρουν, και θα έχουν κυνηγήσει στα μέρη αυτά. Σήμερα, τις πιο πολλές φορές που παίρνουν παγιάνα, δεν υπάρχει τίποτα.

Και πρώτα - πρώτα σήμερα, δεν υπάρχουν οι παλιοί καλοί κυνηγοί. Όσα από αυτούς υπάρχουν, έχουν γεράσει. Σήμερα, έχουν γίνει όλοι κυνηγοί, και με την εξέλιξη και με τους δρόμους, που έγιναν στα μέρη μας, ήταν μοιραίο, να χαθεί και το κυνήγι, που κάποτε ήρμαζε στα μέρη μας. Γιατί παλιά, πήγαινες με τα πόδια 4 και 5 ώρες, και όσο προλάβαινες να πάρεις μια παγιάνα, για να προλάβεις να γυρίσεις πίσω, και να μη σε πάρει η νύχτα. Ασφαλώς, δε μπορούσες να πας κάθε μέρα Σήμερα όμως, με τη ρόδα και από την Αθήνα πάνε και από τα Γιάννενα. Γιατί υπάρχει η ρόδα.

Θυμάμαι κάποτε το 1967, μου είπε κάποιος κυνηγός: — Παναγιώτη! Βλέπεις αυτά τα μέρη, πόχουν τόσα πολλά γουρουνιά; — Να μου το θυμάσαι! Αυτό που θα σου πω, ότι εδώ που είμαστε σήμερα, που έχει τόσα πολλά γουρουνιά, τώρα με το δρόμο που έγινε, το πολύ σε 15 χρόνια δεν θα υπάρχει τίποτα. Όπου πάει ρόδα, χάνονται όλα. Και είχε μεγάλο δίκιο. Στα μέρη μας, κοντά στην εξέλιξη και με τους δρόμους, χάθηκε και το κυνήγι. Ψυχαινώγα και απασχόληση για τους ντόπιους και τους ταξιδευμένους το κυνήγι του γουρουνιού.

Για τους καινούργιους κυνηγούς ή αυτούς που κυνηγάνε πρώτη φορά γουρουνιά, θέλει μεγάλη προσοχή.

Το κυνήγι του γουρουνιού, διαφέρει από του λαγού και των πουλιών. Θάπρεπε ο κυνηγός αν

τε, δεν διακρίνει καλά το θήραμά του, δηλ. το γουρούνι, να μην ντυφτείσει στο θρόνο ποτέ.

Πόσα ανθρώπινα θήματα έχου- με από απροσεξία! Οι παλιοί κυ- νηγοί έλεγαν: 'Όταν σε τοποθε- τήσουν σε καρτέρι, πρέπει να ε- λέγγεις τον τομέα σου, να ενημε- ρώνεις τον πιο κάτω από σένα, μέχρι που ελέγγεις εσύ, και δεν μιλάς στο καρτέρι, δεν κουνιάσαι, δε κάνεις θόρυβο, δε μετακινεί- σαι και δε φεύγεις αν δεν σου φωνάξουν. Το γουρούνι πολλές φορές έρχεται χωρίς σκυλιά.

Με την απαγόρευση της περι- σχής ΜΟΥΡΙΚΙΑΝΑΣ θα πρέπει να είναι καλό για το κυνήγι του τόπου μας. Έπρεπε να γίνει, έ- στω και αργά.

Τα μέρη και ο τόπος μας, εί- ναι άγρια, δεν μας τραβάει τί- ποτε άλλο. Το κυνήγι, το γνω- στο περιβάλλον, το σπίτι μας, και οι δικοί μας.

Κ Α Λ Η ΚΥΝΗΓΗΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑΝ ΤΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΑΣ

Πως πήγαιναν οι παλιοί κυ- νηγοί να κλείσουν τα γουρουνιά στα μέρη μας. Θα σταθώ σε μερι- κούς, που έτυχε να ακούσω εκείνα τα χρόνια.

Πως φώναζαν τον μεγάλο ΑΒΤΖΗ ΤΡΑΝΤΕΣΟΠΟΥΛΑΣ μπάρμπα ΤΣΟΥΝΤΙΑ όταν έδγα- νε από το βροχάρι να κλείσει γου- ρουνιά.

Ο ΠΕΤΡΟ ΤΣΟΥΝΤΑΣ ΑΙΑ! ΑΙΑ! Βρήκες τίποτα μωρέ; — Μη φωνάζετε ορδ' θούλιε Μπτή- κε ένα σαν ΚΡΗΝΑ.

Πως φώναζαν τον μπάρμπα Βαγγέλη ΜΠΟΤΣΟ Τσαρκλι- κάνι.

— 'Ω! Βαγγέλ! Μπότσο! Βρήκες τίποτα μωρέ;!!! — Ένα μεγάλο θγάνει από τα ΡΟΣΤΑΚΙΑ και πάει για το ΚΟΥΦΑΛΟ.

Πως φώναζαν τον μπάρμπα - Γιάννη Μπότσο από την ΑΕ- ΤΟΠΕΤΑ.

— 'Ω Γιάν! Μπότσο! Ε! ορδ' διάολε!

Βρήκες τίποτα μωρέ;!!!

— Μια πατλιά (γουρουνά με μωρά), πάει για τον ΝΤΕΡΒΗ- ΣΗ.

Για το ΜΕΛΟ ΜΑΗ από το Φωτεινό.

— 'Ω! Μίλο! Βρήκες τίπο- τε μωρέ, στο ΤΑΜΠΟΡ;!!!

Και ο μπάρμπα Μίλος μού- σκεμα, όπως ήταν από τα μονο- πάτια, έκανε φωτιά κι έλεγε.

— Δέστε τα σκυλιά και κατε- βάτε στου Λούσσα, και μη μιλά- πουλιών. Θάπρεπε ο κυνηγός αν

ΣΤΟΝ ΣΠ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

Χτυπούν οι καμπάνες της Παραμυθιάς κι η Ήπειρος τα μούρα πνύνει Μουρολογάει ο Καλαμάς κι ο Αχέρων φαριμάκια πνύνει. Και κει ψηλά το Πόδοπο κρύβει δάκρυα χύνει. Ο Μουσελίμης πέθανε... Ο Μουσελίμης πάει... Τον είδαν όπου πέρναγε την Αχερουσία λίμνη Το Σούλι τον χαιρέτησε οι συγγενείς και φίλοι Στ' όμορφο κατεβόδι. Για το στεγνό ταξίδι. Λίγα λουλούδια αμάρντα κι έμ' αργυρό καντήλι Με τα χρυσά τα Γράμματα Αιώνια θα μένει!

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΠΩΝΗΣ

Αθήνα

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ

Βασίλειος Ζήγγαρης (Ζωγράφου), Πωάννης Κουνάνος (Α. Λόσια), Ελένη Φιοφιλί - Θεμελί (2 χρόνια Π. Φάληρο), Αναστάσιος Αναστασίου (2 χρόνια Ράϊνα), Εμμανουήλ Αδαμίδης (Ηλιοπούλη), Ουρανία Τσαμπούρη (Κηφισιά), Σταύρος Σαβ. Τσαμπούρης (Πεύκη), Σάββας Σάββας (Ηλιοπούλη 2 χρόνια), Πάυλος Αλεξίου (πρόεδρος Αδελφότητας Κ. Λάδωνας, 2 χρόνια), Γεώργιος Ν. Μηλιώνης (Ραφίνα 2.000 δρχ.), Βασίλειος Σταματίου (Αιγάλεω), Κων/να Λένκα (Παγκράτι 2 χρόνια), Χρήστος Δ. Λώλης (Γαργασιέτα), Εύαγγ. Θεμελίδης (Αγ. Βαρβάρα).

Λάβαμε τις συνδρομές σας και σας ευχαριστούμε πολύ.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΩΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ
Ανταλλάσσονται παλαιά με καινούργια
ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΑΡΚΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΤΥΠΟΙ
ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΦΟΙ ΘΕΟΦ. ΤΣΑΜΠΟΥΡΗ

Θα μας βρείτε στην οδό Μεσογείων δίπλα στο
Υπουργείο Συγκοινωνιών.
ΤΗΛ. 65.18.033 - 24.71.286 - 24.72.362 και 75.25.817
Σας περιμένουμε να συζητήσουμε και να σας
δυσκολύνουμε όσο γίνεται.

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΘΑΝ. ΜΑΝΟΣ

Πλούσια συλλογή σε:

ΣΧΟΛΙΚΑ — ΤΣΑΝΤΕΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΕΣ —
ΤΣΑΝΤΕΣ ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ — ΒΑΛΙΤΣΕΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
— ΒΑΛΙΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ — ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ
(Τζέιμς Μπόντ) ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΕΙΔΗ ΣΧΕΤΙΚΑ
ΜΕ ΔΕΡΜΑ.

Εργοστάσιο: Αισχύλου 3 — Πλατ. Ψυρρή
Αποθήκη: Αισχύλου 12 — Πλατ. Ψυρρή
ΕΚΘΕΣΗ — ΠΩΛΗΣΗ: Αισχύλου 14 και
Αγίου Δημητρίου 21 — Πλατ. Ψυρρή.

ΥΠΕΡΑΓΟΡΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΤΣΑΜΠΟΥΡΗΣ

ΔΙΣΤΟΜΟΥ 3 - 5 - 7 - 9 ΟΠΙΣΘΕΝ Ι.Κ.Α. και ΠΑΡΑΠΛΕΥ-
ΡΟΣ Δ.Ε.Η. — ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ.
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 26.11.304 - 26.20.053

ΝΤΕΚΟΡ ΕΠΙΠΛΩΝ
«Το λιμάνι των ονείρων»
Σκρίνια, Σύνθετα, Κρεβάτοκάμαρες, Τραπεζιές,
Σαλόνια, Πίνακες Ζωγραφικής, Φωτιστικά
και χίλια δυο άλλα είδη.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ
Κουζίνες, Ψυγεία, Πλυντήρια, Μίξερ, Τostιέρες, Ψητιέρες,
Παρετέζες, Ηλεκτρικά Σίδερα και ό,τι άλλο θέλει ένα
νοικοκυριό.

Στο 28 χιλμ. Ιωαννίνων - Ηγουμενίτσας στο «Καλαμα-
" ΠΡΩΗΝ ΠΕΤΣΑ "

Σας περιμένει, στο Στέκι του
ο Συμπatriώτης, από την Κουρνοράχη Φωτεινού
Λέκκας Ηλίας

ΚΟΥΖΙΝΑ ΕΚΛΕΚΤΗ • ΑΦΟΓΟ ΣΕΡΒΙΣ
ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΤΗΛ. 0658 - 22.323

Πενήντα ολόκληρο χρόνια έλειψαν φέτος από το θάνατο του αείμνηστου συντοπίτη λογοτέχνη και ακαταπόνητου αγωνιστή της λευτεριάς, Χρήστου Χρηστοβασιλείου.

Το αριέριμα τούτο είναι ένα ευλαβικό μυημένο για ανάπαυση της ψυχής του. Αυτού του ασύγκριτου, του ανεπανόληπτου και αφθάστου μεγαλείου ηθογράφου των Ηπειρωτικών εθμών. Χαρακτηριστικό μόνο θα γράψω μόνον τους και μόνο αν διαβάσει κανείς τα «Δηγήματα του Μικρού Σχολείου» και τα θραυμένα από το Ανότατο πνευματικό Ίδρυμα της χώρας, Ακαδημία Αθηνών, «Δηγήματα της Στάλης».

Πολύπλευρος και βαθύς γνώστης της υπαίθρου, περιέγραψε και τραγούδησε με κάθε λεπτομέρεια και με όλο το μεγαλείο και ομορφιά της φύσης, έθιμα και θρώγα της αγροτικής και ποιμενικής ζωής του τόπου.

Φιλογερός πατριώτης. Παθιασμένος πάντα για τη λευτεριά της Ηπείρου, που όχι μόνο την τραγούδησε, αλλά και αγωνίστηκε ηρωικά γι' αυτή. Γι' αυτό αυτό παιδί ακόμα κυνηγήθηκε πολλές φορές από τους Τούρκους.

Τα κεραυνόβια μάτια και παχιά τα γυαλιά μούστια του, σου ζωγράφιζαν άνθρωπο ατίθασο, ανυπόταχο κι ασυμψύκτο επαναστάτη. Παπύ του δεν υπέκυψε σε Τούρκικους ραγιαδισμούς. Σωστός κλαρίτης.

Ο Χρηστοβασιλείου δεν ήταν μόνο τέκνο και κούρμα του Σουλτάνου και των γύρω χωριών του Καστιάρι, αλλά και ο καμάρ της πλατύτερης περιοχής. Ολόκληρης της Ηπείρου.

Με τους αγώνες του και τον κάλαμό του επεδίωξε. Απόκτησε σε πανελλήνια λάμψη.

Γεννήθηκε το 1861 στο πιο μικρό και ασήμαντο χωριό των Κορινθίων το «ΣΟΥΛΙ» που το έκανε σημαντικό και ξεκουστό αργότερα με τους αγώνες του και τον κάλαμό του και πήρε τ' όνομά του «ΣΟΥΛΙ-ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΕΙΟ».

Έπεισε στα σκάνια του, και πέταξε λιθάρια αλογόρυστα ψηλά από τ' αγνάκια κάτω στον Καλαμά με τους πρώτους παιδικούς του φίλους, το Γιάννη Γκατσώνη, το Βασίλη Λέστα, το Σπύρο και Ζήκο Σπανό, το Βασίλη Τέλη, τους Κασσιούριους και τον Κώστα Στεργίου, το αγριόκαπο, όπως τον φώναζαν, γιατί καπνίζοντας δεν μπόρεσε να τον κάνει καλά σαν παιδί και να τον ημερέψει. Ακόμα και αυτός κι έκαναν δάσκαλος του φέλικα Παπαντριάς δεν μπόρεσε να τον βάλε στο δρόμο του.

Σ' αυτόν το δάσκαλο Παπαντριά έμαθε ο Χρηστοβασιλείου την Αλφα-Βήτα πάνω στο φυλάτρη και Οκτώηρη. Μοναδικά διδύκα του Μικρού Σχολείου, που το είχε στημένο κάτω από τα αιωνόβια δέντρα, που θρόνισαν και σήμερα ακόμη στ' αγνάκια κι αν μπορούσαν να μιλήσουν θα ήταν οι πλέον πειστικοί και αφευδείς μάρτυρες των γεγονότων.

Μα ο Χρηστοβασιλείου που ήταν προικισμένος από τη φύση με φωτεινό και δημιουργικό πνεύμα διψούσε για μάθηση. Δεν ήταν για τον Παπαντριά. Και με τη ζωηρόδα που τον διέκρινε όχι μόνο δεν υπέκυψε στα παιδαγωγικά σύνορα του Παπαντριά, που ήταν ο Φέλικας το νεκροκαυκάλο, η τριχιά και το μάτι οι θέρρες, αλλά τα σημάδια και μόνο που τα έδλεπε.

Ίσως αυτά να τον έκαναν περισσότερο ατίθασο και επαναστάτη και αγωνίστηκε με πάθος για να χαντακωθούν τα αποτρόπαια αυτά φαινόμενα του ραγιαδισμού της υποτέλειας και αγραμματοσύνης.

Στα διηγήματα του Μικρού Σχολείου ο Χρηστοβασιλείου γράφει και τούτο το ωραίο, αν μπορούμε να το πούμε ωραίο. Αλλά σημαντικό. Και το παραθέτω για να μάθει το πλατύ κοινό ποιός ήταν ο δάσκαλος του Μικρού Σχολείου Παπαντριάς και πως ξεκί-

Χρήστος Χρηστοβασιλείου αγωνιστής και λογοτέχνης

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΑΝΤΟΥ

νησε τα γράμματα από το χωριό του, ο μεγάλος αυτός λογοτέχνης.

Κάποια μέρα ένα ανυπόταχο παιδί το έδωσε με την τριχιά ο Παπαντριάς στο πιο γέφυρο δέντρο με τα πολλά μυρμήγκια (τις κορδονούρες) και έδωσε τ' άλλα να κυπούν την κουφάλα για να ξεράσει τα μυρμήγκια που έβγαζε μέσα της να το τυλίξουν.

Την εικόνα αυτή την είδε και κάποιος γεροΓκουδέλης από την Κρεσσύνισσα (σημερινό Δεσποτικό) που καταλλάχθηκε πέρασε από εκεί. Τη θύμισε και τη χάρισε λέγοντας: Να δάσκαλος! Να μάλαμα! Κι όχι σαν το Πασιχίδη το δικό μας που παίζει καλαρίτσες με τα παιδιά. Αχ ο καυμένος να είχα ένα αγρόνκι να σου τ' στέλνω να μου τ' κανει άνθρωπο. Να σου τ' φέρω κρέας και μου τ' δίνεις κόκαλα.

τάμια και κακοποιές στη μέση. Πέρασαν το ποτάμι του χωριού τους τη Γιορμύτσανη, τον Καλαμά από τη λάσση τη Ραϊνάτικη, τα Μετόχια, το μύλο της Νέμης, το Βέλο και θρήναν στο Γκρέμωθα. Από εκεί σκαπέτησαν και έπεσαν στον κάμπο της Φανερωμένης και όταν πήγε ο ήλιος ένα χέρι ψηλά από το Μητσέλι και γυαλίζονταν στα νερά της λίμνης έφτασαν στην Προκίνηση. Στο Κουρμέτι που το φύλαγαν οι φορατζήδες με την Αράπα.

Δουλειά των φορατζήδων ήταν να ψάχνουν καλά τους χωρικούς πεζούς και φορτιάρινα μη τους ξεφύγουν τίποτε προϊόντα αφορολόγητα. Έτσι μάζευαν τους φόρους τότε. Όσο για την Αράπα, δουλειά της ήταν να δείχνει γυμνά τα πισικά της σ' όσους πέρναγαν για πρώτη φορά κι αν δεν τα φιλούσαν δεν τους άφηνε να

Παράλληλα με τη μάθηση όχι μόνο έγραφε και τραγούδαγε τη λευτεριά, αλλά και αγωνίζονταν ακατάπονητα γι' αυτή. Πράγμα που έκανε τους Τούρκους να τον κρατούν όμηρο σε ηλικία 14 χρόνων το 1875.

Ξεφεύγοντας από τα χέρια τους μετά από τρία χρόνια θρέθηκε στην Κέρκυρα. Από εκεί πέρασε στους Αγ. Σαράντα και πήρε μέρος στην άτυχη επανάσταση της Χειμάρρας το 1878. Οι Τούρκοι τον ξανάπιασαν και τον φυλάκισαν στα μπουντρούμια του Αλχησά στο Κάστρα. Αλλά και από εκεί κατάφερε να δραπέτευσει περπατώντας στα Τρίκαλα.

Εκεί υποδέχτηκε και καλωσόρισε τον Ελληνικό στρατό με το φλογερό ποίημά του, που το απαγγέλει ο ίδιος:

«Αδέφια καλώς ήρθατε κ.τ.λ.» το 1881 που ενσωματώθηκε, με απόφαση του Βερβανέου συνέδριου, η Θεσσαλία στην Ελλάδα.

Από τα Τρίκαλα και με τον τρόπο που εκείνος ήξερε θρέθηκε πάλι στ' αγριότητα αγρόντι του χωριού του κοντά στους γονείς του, που του ετοίμαζαν το γάμο. Μα οι Τούρκοι; Οι Τούρκοι που τον είχαν καταδικάσει σε θάνατο και τον έφαγαν παντού; Δεν άργησαν να μάθουν. Και την Κυριακή του γάμου και ζώσαν χωριό και εκκλησία σίγουρα πια πως θα τον έχουν στα χέρια τους. Αλλά εκείνος, ριψοκίνδυνος, αυτή τη φορά τα έπειξε όλα για όλα και τους γλίτωσε και πάλι μπροστά από τα μάτια τους. Και το 1885 θρέθηκε στην Ελευθέρα Ελλάδα στην Αθήνα όπου συνέχισε την Εθνική του δράση σαν Γραμματέας της Πατριωτικής Εταιρείας «Ελληνοσύνδε». Αργότερα πήρε μέρος στον πόλεμο το 1897 και πηλάνησε ηωικά στα Πέντε Πηγάδια.

Βοήθησε και το Μακεδονικό αγώνα και τη Βορειοηπειρωτική απελευθέρωση το 1914 και διέταξε επαναστατικούς Διοικητές Αργυροκάστρου.

Μετά την απελευθέρωση των Ιωαννίνων εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Ηπειρωτική Προτεύουσα και εξέδιδε την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», που κυκλοφορούσε σχεδόν μέχρι το θάνατό του. Και τι δεν ετραγουδούσε και δεν ύμνησε από τις στρίλες της! Ανακατεύτηκε και στην πολιτική. Δύο φορές εκπροσώπησε στην Ελληνική Βουλή το νομό Ιωαννίνων. Το 1926 και το 1935 που τον έδωσα και την ψήφο μου. Πέθανε στο Ψυχικό στην Αθήνα.

Σαν απεικάζε πως τον ζυγώνει ο μούρος Καβαλάρης, που από το δρεπάνι του δεν γλιτώσε ούτε αυτός ο Θεάνθρωπος, αυτά ήταν τα υστερήντα λόγια: «Θέλω να με θάψετε στ' αγνάκια» και πέταξε η ψυχή του στα ουράνια.

Αυτός ο ενθουσιώδης πατριώτης ο ανυπόταχος και περήφανος αγωνιστής, που σφράγισε με το πέρασμά του μια περίοδο ηρωική για το έθνος και λαμπρή για τα γράμματα, έλειψε για πάντα τα μάτια του στις 21 Φεβρουαρίου 1937 επέτειο απελευθέρωσης των Ιωαννίνων.

Θάφτηκε, όπως τον άξιζε, στα Α' Νεκροταφεία, χωρίς να εκτελεστούν τα υστερήντα λόγια, περιστασιαστικά όμως και συνοδευόμενος από πλήθος κόσμου, λογοτεχνών και πνευματικών ανθρώπων που έφεραν να ξεπροβόδισουν και να αποτίσουν φόρο τιμής στο άξιο και εκλεκτό τέκνο της Ηπείρου.

Στα 1963 η Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών του γιόρτασε τα 100 χρόνια από τη γέννησή του, με δύο χρόνια καθυστέρηση, για τεχνικούς λόγους. Τον έστησε μαρμαρίνη πριτονή ανάμεσα στις τάσων άλλων επιλέκτων τέκνων της Ηπείρου, στο άλσος των ποιητών στα Γιάννινα.

Με τα απεικονιστικά τελεσθέντα φιλολογικά μυημένα, που τέλησαν όχι μόνο άνθρωποι των γραμμάτων, αλλά όλα τα Γιάννινα. Παγκοσμίου πα-

ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

— Το τελευταίο δεκάημερο του Σεπτεμβρίου έγιναν οι εκχωμάτωσεις στη συρμή, δεξιά όπως μπαίνουμε στο χωριό, για την κατασκευή των δύο γηπέδων δωρεά των Αδελφών Θεοφ. Τσαμπύρη. Συγκεκριμένα θα κατασκευαστεί ένα γήπεδο 40μ.Χ90 μέτρα για ποδόσφαιρο κι ένα μικρότερο σε διαφορετικό επίπεδο (10 μέτρα ψηλότερα) για μπάντσεϊ. Έγιναν δύο αποστραγγιστικοί τάραροι και μια παραλλαγή σωληνώσεων νερού. Εξιδιοκτήθηκε η ΔΕΗ για τη διακοπή του ρεύματος σε μια κολώνα η οποία καλύφθηκε σχεδόν με χώμα. Η χωροστάθμισή θα γίνει μετά τις θροχές του Δεκεμβρίου για να γίνει πιο συμπαγής ο όγκος του χώματος που μετακινήθηκε. Ήδη ο εργολάβος των χωματουργικών γνωστοποίησε στους Αδελφούς Τσαμπύρη ότι έπεσε έξω στους υπολογισμούς του για την ανάληψη του έργου κατά 300.000 δρχ. αλλά εκείνοι του παρήγγειλαν να συνεχίσει και θα πληρωθεί μέχρι τελευταίας δεκάρας.

— Για τα νεόκιστα και υπό ανακαίνιση ή υπό κατασκευήν σπίτια του χωριού γράφουμε και στο προηγούμενο φύλλο. Σεχάσαμε το νεόκτιστο σπίτι του Βασίλη Νούλη ενώ έχουν προγραμματιστεί τα σπίτια των Γρηγόρη Τσαμπύρη στον Κομποπούλη και της Βάσως Παναγ. Μάνου κάτω από την κόντρα του Καπώνη. Ο στρατηγός Τάσος Γεωργ. Μάνος πρόκειται να χτίσει στο αμπέλι του πατέρα του στην Αγ. Μαρίνα (Κολώματα) και έκανε διάνοξη δρόμου πάνω απ' τα Λαυρεντζάκη και συνέχισε μετά τον υπάρχοντα δρόμο που οδηγεί στα σπίτια των Μάνου και Γιώργου Λαυρεντζάκη.

— Στον χώρο που βρίσκεται πάνω από το θρόνο προς Λάδβαρη, στη συρμή, οι Αδελφοί Τέλη Λαυρεντζάκη είχαν κάνει διαπλάτυση και μια δρόση που παίρνει γερύ από τη δεξαμενή και έφταξαν από φούρες κέδρου δυό παγκράκια. Ο χώρος αυτός (πλάτανος του Λαυρεντζάκη) μεγάλωσε περισσότερο με εκχωμάτωσή που έκανε η μπουλντόζα όταν τελείωσε το γήπεδο και έγινε πιο προσιτό ακόμα και με αυτοκίνητο. Για το έργο μέχρις ενός ορίου — εκχωμάτωσή και διαπλάτυνση — ο στρατηγός Τάσος Γ. Μάνος έδωσε 30.000 δρχ. στη μνήμη της γυναίκας του Χαρούλας. Για τη δημιουργία δεύτερου επιπέδου στον ίδιο χώρο — επειδή η συρμή εκεί είναι πολύ ανηφορική — η μπουλντόζα απασχολήθηκε και τη δεύτερη μέρα και η δαπάνη 10.000 δρχ. καλύφθηκε από έσοδα μεταξύ των συγχωριανών.

— Καλύτερα πήρε η κτηνοτροφία με διάφορα μανάρια και κυρίως εκλεκτής ποιότητας (έφτασε τις 7.000 δρχ. ο τενοκές). Φαίνεται να μην είναι η τελευταία ετών διπλή σ' ένα χρόνο εγκυμωσμένη στα γίδια και σ' αυτό οφείλεται η έλλειψη γάλακτος.

— Κακοκαιρία έπληξε το χωριό μας το τριήμερο 20, 30 και 1 με δυνατά αέρα, βροχή και κρύο. Το θροχόμετρο της ΔΕΗ στο «Αλώνι του Μπάτσου» γέμισε (δεν είχε γεμίσει ποτέ μέχρι τώρα), ενώ ο κάτω συνολικός (μαχαλάς) χτυπήθηκε από χαλάζι. Το τμήμα κόντινκε για τρεις μέρες.

— Μεγάλο πρόβλημα αντιμετώπιζε το χωριό μας με το τηλέφωνο. Στα μέσα του Σεπτεμβρίου είχε κοπεί για μια εβδομάδα και μια ομάδα συγχωριανών μας επιθεώρησε τη γραμμή μετά τη Βίγλα και εντόπισε σε πού σημείο βρίσκεται το θραυτικό κλάμα που οφείλεται στην πυκνή βλάστηση και το χαμηλό ύψος των τηλεφωνικών στύλων.

— Το κυνήγι άρχισε στο χωριό αλλά τα πρόγματα είναι απογοητευτικά. Ελάττωσαν οι περόδικες και σπάνιοι οι λαγοί. Σημειώματα της 4ης Οκτωβρίου (πρώτο Σαββατοκύριακο που επιτρέπεται το αγριολούρο) τουλάχιστον 10 αυτοκίνητα με Γιαννιώτες πέρασαν στο δρόμο για τη Λάδβαρη. Ας ελπίσουμε ότι ο λύκος που εμφανίστηκε στην περιοχή μας (έκοψε ένα γίδι στη Γουρβόλυσσα ενώ πολλά χαμένα μάλλον είναι δική του έργα) θα βρεθεί μπροστά σε κανέναν καλό γιούπο, αφού δεν υπάρχουν πλέον θηράματα.

— Απογοητευτική είναι η κατάσταση και στα σταφύλια. Η παραγωγή δεν ευνοήθηκε φέτος με τον όψιμο χειμώνα του Μάρτη και Απριλίου και άρχισαν να χαλάνε πριν ωριμάσουν. Απ' ότι φαίνεται θα χρησιμοποιηθούν μόνο για ξύδι τα περισσότερα και θα αγοράσουμε τσίπουρο από το Φηλιάκαστρο.

— Καλύτερα πήρε η κτηνοτροφία με διάφορα μανάρια και κυρίως εκλεκτής ποιότητας (έφτασε τις 7.000 δρχ. ο τενοκές). Φαίνεται να μην είναι η τελευταία ετών διπλή σ' ένα χρόνο εγκυμωσμένη στα γίδια και σ' αυτό οφείλεται η έλλειψη γάλακτος.

ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΠΠΙΑΣ

Έσείς στείlate
τη συνδρομή σας;

ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πρωτοκυκλοφόρησε ως «Παλμός της Αετοπετρας» τον Σεπτέμβριο του 1972. Ανέστειλε την έκδοσή της τον Σεπτέμβριο του 1984. Επανεκδόθηκε ως ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ τον Μάιο του 1986.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Νίκος Κακαϊδής τηλ. 9331318
Βαγγέλης Μάνος 3248305
Παναγ. Μπουρατζής 9706241

Υπεύθυνος
σύμφωνα με τον Νόμο:
ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ι. ΜΑΝΟΣ
Λεωφόρος 11 - 103 60 Αθήνα
Τηλ. 32.48.305

Προϊστάμενος Τυπογράφος:
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΕΒΕΛΟΣ
Χαβρίου 10 - 105 62 Αθήνα
Τηλ. 32.33.847

Επιστολές και συνδρομές στην
διεύθυνση του υπεύθυνου της
εφημερίδας.
Χειρόγραφα συνεργατών εφ'
όσον ζητηθούν επιστρέφονται.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ:
Ιδιωτών Δρχ. 1.000
Κόσμοι των χωριών μας 500
Αδελφότητες - Κοινότητες Δωρεάν
Εξωτερικού Δωδάρια 20

